

Můj Macík - - Nezařazeno

C Emi
V šedesátýmčtvrtým roce,
F G
když blížily se Vánoce,
C Emi
se narodila Marcelka,

holka celkem nevelká.

Potom rychle vyrůstala,
doma dlouho nezůstala,
v Dolanech si našla krále,
a tak život běžel dále.

Povila si synka Rádu,
pak Šárku, tuze krásnou žábu,
jen na králi se našly vady,
všichni trpí za ty zrady.

A pak se chlapi střídali,
hýčkali a líbali,
však jak přišli, zmizli pryč,
jak když mrská bič.

Však pár kamarádů zůstalo,
zlost a lhaní přečkal,
za to je moc milovala,
a za důvěru děkovala.

A teď ještě jeden chlap,
co před pár roky po ní chňap,
není sice žádněj šlágr,
a neřídí bagr.

Má ji ale hodně rád,
i tuhle píseň pro ní zvlád,
a do smrti s ní už chce být,
a žít !

Co bude dál, nikdo neví,
co se komu v životě zjeví,
"jen prosím, buďte dál mí kamarádi,
a buďte jimi rádi !"